

**UCHWAŁA NR XXVIII/183/2026
RADY MIEJSKIEJ W ŻYWCU**

z dnia 16 kwietnia 2026 r.

w sprawie skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 3 marca 2026 r., stwierdzającego nieważność uchwały nr VI/33/2024 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 28 sierpnia 2024 r., zmieniającej uchwałę nr LX/419/2022 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie ustalenia zasad korzystania z parkingu stanowiącego własność miasta – w zakresie postanowień zawartych w § 5, § 6, § 7 i § 8 Regulaminu, stanowiącego Załącznik do uchwały

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 oraz art. 98 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.) i art. 173, art. 175 § 1 oraz art. 177 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 143) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. ,Postanawia się zatwierdzić czynność wniesienia skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 3 marca 2026 r. sygn. akt: III SA/Gl 735/25, stwierdzającego nieważność uchwały nr VI/33/2024 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 28 sierpnia 2024 r., zmieniającej uchwałę nr LX/419/2022 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie ustalenia zasad korzystania z parkingu stanowiącego własność miasta – w zakresie postanowień zawartych w § 5, § 6, § 7 i § 8 Regulaminu, stanowiącego Załącznik do uchwały oraz upoważnia się Burmistrza Miasta Żywca do dalszego podtrzymywania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym w Warszawie skargi kasacyjnej z dnia 16 kwietnia 2026 r.

2. Skarga kasacyjna z dnia 16 kwietnia 2026 r. stanowi Załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Żywca.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Żywcu

Jarosław Gowin

Załącznik do uchwały nr XXVIII/183/2026
Rady Miejskiej w Żywcu
z dnia 16 kwietnia 2026 r.

Żywiec, dnia 16 kwietnia 2026 r.

Naczelnny Sąd Administracyjny

w Warszawie

za pośrednictwem

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

w Gliwicach

ul. Wyszyńskiego 2

44-100 Gliwice

Skarżący: Burmistrz Miasta Żywca – działający w imieniu Gminy Żywiec,
Rynek 2, 34-300 Żywiec,
reprezentowany przez radcę prawnego Lidię Klapińską,
adres do doręczeń:
Urząd Miejski w Żywcu, Rynek 2, 34-300 Żywiec.

Strona przeciwna: Wojewoda Śląski, ul. Jagiellońska 25, 40-032 Katowice.

Sygn. akt: III SA/GI 735/25

SKARGA KASACYJNA

Burmistrza Miasta Żywca od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 3 marca 2026 r., stwierdzającego nieważność uchwały nr VI/33/2024 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 28 sierpnia 2024 r., zmieniającej uchwałę nr LX/419/2022 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie ustalenia zasad korzystania z parkingu stanowiącego własność miasta – **w zakresie postanowień zawartych w § 5, § 6, § 7 i § 8 Regulaminu**, stanowiącego Załącznik do uchwały.

Działając w imieniu Burmistrza Miasta Żywca, na podstawie art. 173 oraz art. 174 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – dalej p.p.s.a. – **zaskarżam w całości** wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 3 marca 2026 r. (sygn. akt III SA/GI 735/25), doręczony skarżącemu w dniu 23 marca 2026 r., stwierdzający nieważność *uchwały nr VI/33/2024 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 28 sierpnia 2024 r., zmieniającej uchwałę nr LX/419/2022 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie ustalenia zasad korzystania z parkingu stanowiącego własność miasta – w zakresie postanowień zawartych w § 5, § 6, § 7 i § 8 Regulaminu, stanowiącego Załącznik do uchwały.*

Na podstawie art. 174 pkt 1 p.p.s.a zaskarżonemu wyrokowi Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach zarzucam naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię, mające istotne znaczenie dla wydanego rozstrzygnięcia, tj.

1/ **art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej** poprzez przyjęcie, że:

- przepis ten nie przyznaje organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego kompetencji do ustalenia wysokości cen i opłat za korzystanie z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej w zakresie ustalenia opłaty dodatkowej za parkowanie pojazdu bez uiszczenia opłaty podstawowej,
- w przepisie dotyczącym tak wysokości, jak i sposobu ustalenia cen i opłat za usługi komunalne i korzystanie z obiektów oraz urządzeń użyteczności publicznej nie mieści się takie rozwiązanie, iż osoba, która nie zapłaci opłaty podstawowej, poniesie opłatę podwyższoną (dodatkową),

- opłata podwyższona nie jest ekwiwalentem za korzystanie z parkingu i nie istnieje dla niej umocowanie w przepisie, a więc tym samym brak możliwości jego zastosowania w przypadku zaistnienia stanu faktycznego polegającego na nieuiszczeniu przez korzystającego z parkingu opłaty podstawowej;

2/ **art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym** poprzez przyjęcie, iż organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego w ramach upoważnienia ustawowego, wynikającego z powyższego przepisu, nie posiada wprost kompetencji do określenia w akcie prawa miejscowego, regulującego zasady i tryb korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, do ustalenia opłaty podwyższonej za korzystanie z parkingu w przypadku nieuiszczenia przez korzystającego opłaty podstawowej;

3/ **art. 7 Konstytucji RP** poprzez uznanie, iż Rada Miejska w Żywcu uchwalając opłatę dodatkową za korzystanie z parkingu gminnego znajdującego się poza pasem dróg publicznych naruszyła konstytucyjną zasadę praworządności, gdyż nie działała na podstawie i w granicach prawa;

4/ **art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym** poprzez przyjęcie, że uchwała Rady Miejskiej w Żywcu - w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności - jest sprzeczna z prawem.

Mając na uwadze podniesione powyżej zarzuty, wnoszę o:

1) uchylenie zaskarżonego wyroku w całości, rozpoznanie sprawy co do istoty na zasadzie art. 188 p.p.s.a. i oddalenie skargi Wojewody Śląskiego w całości,

ewentualnie

na podstawie art. 185 § 1 p.p.s.a. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Gliwicach;

2) zasądzenie od organu na rzecz skarżącego kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych,

3) na podstawie art. 176 § 2 p.p.s.a. rozpoznanie skargi kasacyjnej na posiedzeniu niejawnym.

Uzasadnienie

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach wyrokiem z dnia 3 marca 2026 r., orzekł nieważność uchwały nr VI/33/2024 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 28 sierpnia 2024 r., *zmieniającej uchwałę nr LX/419/2022 Rady Miejskiej w Żywcu z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie ustalenia zasad korzystania z parkingu stanowiącego własność miasta – w zakresie postanowień zawartych w § 5, § 6, § 7 i § 8 Regulaminu*, stanowiącego Załącznik do uchwały. Sąd tym samym uwzględnił skargę Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 2025 r., który wniósł o stwierdzenie nieważności powyższej uchwały w części określającej zasady wystawiania wezwania do zapłaty opłaty dodatkowej oraz jej uiszczania (§ 5, § 6, § 7 i § 8 Regulaminu).

Skarżący nie podziela stanowiska Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, który uznał, że w przedmiotowych postanowieniach Regulaminu doszło do naruszenia prawa w sposób istotny. Stanowisko Sądu jest błędne i pozostaje w sprzeczności między innymi z wyrokiem tegoż Sądu z dnia 1 lipca 2025 r. w sprawie o sygn. akt: III SA/Gl 527/25, na mocy którego została uwzględniona skarga Gminy Żywiec na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 4 kwietnia 2025 r., w części dotyczącej § 1 ust. 2 i 3 zarządzenia Burmistrza Miasta Żywca z dnia 27 lutego 2025 r. Nr BOB.0050.42.2025.STM *w sprawie ustalenia stawek za korzystanie z parkingu przy Galerii Lider zlokalizowanego poza pasem dróg publicznych, stanowiącego własność Miasta Żywiec*.

W ocenie Skarżącego nie istnieją przeszkody prawne, aby Rada Miejska w Żywcu, ustanawiając opłaty za korzystanie z parkingu przy Galerii Lider w Żywcu, ustaliła opłatę dodatkową, będącą w istocie opłatą parkingową, tyle że uiszczaną za parkowanie z naruszeniem zasad objętych Regulaminem, stanowiącym załącznik do kwestionowanej przez Organ Nadzoru uchwały, będącej wraz z nim aktem prawa miejscowego.

Według Skarżącego ustalenie opłaty dodatkowej, jak również jej wysokości, znajduje oparcie w przepisach. Ustalenie w akcie prawa miejscowego opłaty dodatkowej za postój na parkingu gminnym w sytuacji braku prawidłowo uiszczonej opłaty podstawowej za postój, jak również zasad wystawiania przez kontrolerów wezwania do uiszczenia opłaty dodatkowej oraz wskazanie podmiotu prowadzącego windykację nieuiszczonych opłat dodatkowych mieści się w uprawnieniu organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, wynikającym wprost z art. 40 ust. 1 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym - do określenia zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

W ocenie Skarżącego Rada Miejska w Żywcu działała w granicach swoich kompetencji, gdyż opłata dodatkowa jest ekwiwalentem za korzystanie z parkingu i ma swoje umocowanie w przepisie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej. Opłata ta, tak jak opłata podstawowa, jest ponoszona za korzystanie z parkingu. Nie ma dla niej innego tytułu. Jej wysokość zależy od postępowania korzystającego z parkingu.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 2 lipca 2025 r. w sprawie o sygn. akt; III SA/GI 527/25, zgodnie z którym „ (...) opłata ta nie jest też sankcją o charakterze karnym, której organ samorządu terytorialnego nie ma prawa ustanawiać. Jest co najwyżej sankcją umowną, przewidzianą w regulaminie korzystania z parkingu za niezastosowanie się do określonych w nim warunków. Korzystając z parkingu, akceptujemy warunki określone w regulaminie. Nie akceptujemy – parkujemy gdzie indziej. Wyprowadzenie z tego wniosku o poza konstytucyjnym karaniu obywatela jest nadmiarowe. (...)”.

Skarżący stoi na stanowisku, iż opłata dodatkowa jest opłatą ponoszoną przez użytkownika za korzystanie z parkingu. Jednocześnie należy podkreślić, że w ramach upoważnienia wynikającego z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej mieści się nie tylko uprawnienie organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do ustalenia opłaty za korzystanie z mienia komunalnego, lecz także obowiązek korzystającego z tego mienia do uregulowania opłaty. Obowiązek uiszczenia opłaty dodatkowej stanowi następstwo skorzystania z mienia komunalnego bez uiszczenia opłaty podstawowej.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 października 2021 r., sygn. akt: II GSK 1174/21: „ (...) rozróżnienie opłaty podstawowej i opłaty dodatkowej ze względu na zgodny i niezgodny z regulaminem sposób korzystania z parkingu nie narusza prawa.”

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 21 stycznia 2021 r., sygn. akt: II SA/GI 1426/21; „ (...) w ramach delegacji do wydania aktu prawa miejscowego na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej, mieści się zarówno ustalenie opłaty podstawowej stawki opłaty za parkowanie pojazdu, jak i opłaty dodatkowej za parkowanie pojazdu w przypadku nieuiszczenia tej stawki, zgodnie z postanowieniem uchwały. Wobec tego nie ma podstaw aby zasadnie twierdzić, iż uchwała narusza art. 7 Konstytucji RP, skoro podstawa prawna do uregulowania aktem prawa miejscowego kwestii korzystania z gminnych obiektów użyteczności publicznej, do których parking miejski się zalicza, znajduje w ustawie, podobnie jak ustawą nadano organom stanowiącym jednostek samorządu terytorialnego uprawnienie do ustalenia wysokości opłat za korzystanie z takich obiektów, przy czym rozróżnienie tych opłat ze względu na zgodny i niezgodny z regulaminem sposób korzystania z parkingu nie narusza prawa.”

W tym samym wyroku Sąd wyjaśnił, że: „ (...) z omawianej regulacji ustawowej wynika z jednej strony możliwość ustalenia opłat za korzystanie z mienia komunalnego, z drugiej zaś obowiązek ich uregulowania przez podmioty korzystające z tego mienia. Stąd jedynie w razie uchybienia temu obowiązkowi, tj. nieuiszczenia opłaty, mogą być ustalone opłaty dodatkowe. Przesłankę ustawową obciążenia opłatą dodatkową podmiotów korzystających z mienia komunalnego, może stanowić wyłącznie stwierdzenie obiektywnie istniejącego faktu korzystania z tego mienia bez uiszczenia ustalonej uchwałą opłaty podstawowej, nie zaś domniemanie wysnute na podstawie okoliczności umieszczenia lub nieumieszczenia stosownego dowodu opłaty. Rolą organu gminy lub upoważnionej jednostki tej gminy jest takie zorganizowanie kontroli uiszczania opłat za korzystanie z mienia, aby w sposób obiektywny i nie budzący wątpliwości można było ustalić, że konkretny użytkownik, w konkretnym czasie nie uiścił opłaty podstawowej we właściwej wysokości.”.

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 10 marca 2022 r., sygn. akt: II SA/Sz 1299/21: „ (...) nie było żadnych przeszkód, aby ustanawiając opłaty za korzystanie z parkingu, (gmina) przyjęła opłatę dodatkową będącą wszakże opłatą parkingową, tyle że uiszczaną za parkowanie z uchybieniem zasad objętych regulaminem, który jako załącznik do uchwały stanowi wraz z tą uchwałą regulację prawa miejscowego.”

Odwołanie się do zapisów ustawy o drogach publicznych i jej porównanie z zapisami ustawy o gospodarce komunalnej, winno prowadzić wyłącznie do wniosku, iż są to dwie odrębne regulacje, funkcjonujące w sposób niezależny od siebie, które w sposób odmienny określają kwestie ustalenia opłaty za korzystanie z parkingu gminnego. Odmienność uregulowań w żaden sposób nie przesądza o wykładni każdej z tych ustaw.

Ponadto Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach przy wydaniu zaskarżonego orzeczenia pominął również ważny praktyczny punkt widzenia sprawy. Skarżący musi posiadać instrument gwarantujący

pobieranie opłat za wszystkie prowadzone parkingi bez względu na ich lokalizację, w tym opłaty podwyższonej w przypadku nieuiszczenia przez korzystającego opłaty podstawowej. Zaskarżone orzeczenie pozbawia Skarżącego takiego instrumentu, zachęcając tym samym korzystających z parkingu przy Galerii Lider w Żywcu do nieuiszczania opłaty za parkowanie. W związku z przedstawionymi powyżej zarzutami i ich argumentacją, wniesienie niniejszej skargi okazało się konieczne. Wobec powyższego, wnoszę jak w petitum.

Załączniki:

- 1/ uchwała Rady Miejskiej w Żywcu nr XXVIII/183/2026 z dnia 16 kwietnia 2026 r. x 2,
- 2/ pełnomocnictwo x 2,
- 3/ dwa odpisy skargi kasacyjnej.